

De bevrijding...

Soldaten, vrachtauto's, jeeps, tanks en kanonnen, dit moest het Amerikaanse leger zijn, helemaal vanuit Amerika, er waren zelfs negers bij.

In ons dorp krioelde het er van; in de school, in de Harmoniezaal, overal soldaten.

Tanks en vrachtwagens trokken diepe sporen in velden en weilanden.

De toch al in slechte staat verkerende wegen werden binnen de kortst mogelijke tijd onbegaanbaar.

Ik herinner me het zware geschut dat in de weilanden tegenover ons huis aan de bosrand van de Woander werd opgesteld en dat beschietingen uitvoerde op Duitse stellingen richting Susteren en Nieuwstadt.

Als ik nu in mijn eentje langs de bosrand van de Woander loop dan ruik ik nog de lucht van buskruit en benzine en zie ik huizenhoge stapels lege hulzen waarvan de ladingen hun verwoestende werk hadden gedaan.

Op grote vrachtwagens werden steeds weer nieuwe granaten aangevoerd. De vrachtwagens werden gelost door grote zwarte kerels met kort krullend haar en witte tanden. Dit waren negers volgens de juf van de lagere school. Zij vertelde tijdens de les, dat dit afstammelingen waren van de Afrikaanse negers uit de slaventijd.

Wat mij opviel was het brood dat zij aten, het was wit van kleur. Ik had nog nooit zo'n wit brood gezien, laat staan gegeten, tenminste voor zover ik mij kon herinneren.

Het schaarse brood dat er in die tijd bij ons thuis op tafel kwam was bruin van kleur.

Toen ik die dag uit school kwam vroeg ik aan Pap of brood eigenlijk niet wit hoorde te zijn, ik vertelde hem dat ik had gezien dat de soldaten wit brood aten.

Hierop antwoordde Pap: "Nog even jong, dan is het brood dat wij eten ook weer wit".

Cor Geilen